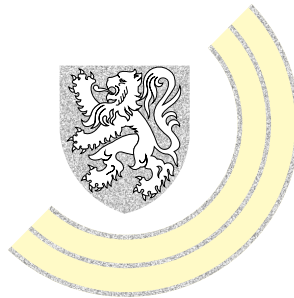

C157 – BUI9

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

11 maart 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Interpellatie van de heer Jan Loones tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingsamenwerking
Met redenen omklede moties

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Dinsdag 11 maart 2003

VOORZITTER : De heer Luc Van den Brande

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.25 uur.*

Interpellatie van de heer Jan Loones tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Loones tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, dit dossier draagt uiteraard onze bezorgdheid weg. Het gaat dan zowel over de naleving van het Vlaams regeerakkoord als over de naleving van het Lambermontakkoord. We zijn zeker en vast verontrust.

Er is eerst een interpellatie geweest, daarna een vraag om uitleg. Nu moet ik opnieuw interpelleren. We stellen ons immers echt vragen over de afwikkeling van deze zaak en over de houding van de Vlaamse regering.

Tegen 1 januari van dit jaar diende er een akkoord te zijn over de over te hevelen bevoegdheden. Bij de vorige vraag om uitleg hebt u verklaard dat u van mening was dat er in ieder geval voor de komende verkiezingen en voor deze federale legislatuur niets meer van in huis zou komen. U hebt echter nog andere dingen gezegd die nog zorgwekkender waren, met name over de houding van de Vlaamse regering in verband met het dossier.

Ik haal letterlijk uw tekst aan. 'We hebben in de Vlaamse werkgroep gewetensvol gewerkt aan een goede consensustekst. We waren het niet eens over een lijst van over te dragen bevoegdheden, maar wel over het feit dat we ontwikkelingsamenwerking in België niet zouden uitsplitsen volgens de inlandse bevoegdheidsverdeling. We kunnen parallelle bevoegdheden hebben, maar er moeten ook zaken zijn met exclusieve bevoegdheden voor de gemeenschappen, bijvoorbeeld zaken die met opvoeding te maken hebben en de ondersteuning van NGO's. Ik heb een lijst met exclusieve bevoegdheden aan de Vlaamse regering voorgesteld. De Vlaamse regering heeft tot nu toe geen beslissing genomen. De Inspectie van Financiën heeft nog geen advies gegeven. De federale werkgroep heeft ook nog geen beslissing genomen.'

Daar zijn nogal wat reacties op gekomen, ook van de regeringspartners in de Vlaamse regering. Spirit heeft bijvoorbeeld zeer duidelijk gezegd achter het oorspronkelijke standpunt te blijven staan. Dat standpunt is trouwens ook door voormalig minister Anciaux zeer duidelijk in deze commissie naar voren gebracht. Dat standpunt kwam erop neer dat het om exclusieve bevoegdheden diende te gaan en dat het ook om 'de' bevoegdheden van Vlaanderen diende te gaan. Ook de Lambermontakkoorden waren volgens ons in die zin te interpreteren, maar daar is dus duidelijk discussie over.

De lijst-Vogels zou dan bestaan uit anderhalve pagina, waar een lijstje met elf over te dragen onderdelen wordt opgesomd. We hebben er helemaal geen bezwaar tegen dat dit wordt samengevat op anderhalve pagina. Het aantal pagina's is niet van belang, maar wel de inhoud ervan. Het zou onder meer gaan om een defederalisering van alle programma's voor gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en om een aantal programma's voor opleiding, vorming en onderwijssamenwerking. Dat is natuurlijk wel zeer beperkend.

Loones

Wat de timing betreft, zou er aanvankelijk een beslissing vallen op 10 januari 2003. Bij de vorige vraag om uitleg stelde u dat dit zou gebeuren op 24 januari ofwel op de laatste dag van de maand. Deze interpellatieaanvraag is ingediend op 31 januari. Ondertussen zijn we meer dan een maand verder. We hebben daarover tot nu toe nog geen beslissing van de Vlaamse regering gezien, tenzij u ons nu iets anders kunt meedelen.

Mevrouw de minister, ik heb voor u de volgende vragen. Heeft de Vlaamse regering de overheveling behandeld of niet? Wat is de inhoud van de consensusstekst voorgelegd door de Vlaamse werkgroep? Wat zijn de verschillende voorstellen van de respectieve partijen in de werkgroep? Wat is de inhoud van de lijst die u als bevoegd minister aan de Vlaamse regering hebt voorgelegd? In de pers is die lijst beter bekend als de nota-Vogels. Klopt het dat dit een lijst is met elf over te dragen onderdelen en dat het enkel gaat over een defederalisering van de programma's voor gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en een aantal programma's voor opleiding, vorming en onderwijsamenwerking?

Is er al een advies van de Inspectie van Financiën? Wat is de uiteindelijke beslissing van de Vlaamse regering? Wordt conform de Lambermontakkoorden en het Vlaams regeerakkoord het hele pakket van ontwikkelingssamenwerking dat betrekking heeft op de bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten exclusief overgeheveld? Wat is eventueel de motivering om van het regeerakkoord en het Lambermontakkoord af te wijken? Hoe ziet u de timing voor het overhevelen van die exclusieve bevoegdheden? Zal de Vlaamse regering een voortrekkersrol blijven spelen om dit in de federale Kamer nog voor de federale verkiezingen goedgekeurd te krijgen? We kennen uw antwoord daarop wel al, maar is er dan een houding om dit te verdedigen naar aanleiding van de nieuwe regeringsvorming, en wat zijn de politieke standpunten daarover?

Ik ben zeer gelukkig dat de collega's van de andere meerderheidspartijen hier aanwezig zijn. Ook de VLD is hier. Ik zou het zeer interessant vinden om hun standpunt daarover te vernemen. We kennen vooral de standpunten van Spirit. Vanuit berichten in de pers begrijp ik dat het standpunt van de sp-a evenwel niet volledig gelijklopend is. Ik verwijs naar een artikel in De Standaard, waarin te lezen is 'Ontwikkelingssamenwerking verdeelt Spirit en sp-a', en ook nog een artikel in De Morgen 'Agalev

en Spirit ruziën over ontwikkelingssamenwerking'. Ik zou hier dus graag een duidelijke stellingname van de verschillende partijen krijgen.

Ik verwijs ook naar de zeer duidelijke en wrevelige reactie van Spirit-voorzitster Els Van Weert op de nota-Vogels: 'De nota van Vlaams minister Vogels is zeer minimalistisch en voor Spirit niet aanvaardbaar als standpunt van de Vlaamse regering. De Lambermontakkoorden bepalen nochtans wettelijk de defederalisering van ontwikkelingssamenwerking. In de praktijk stellen we nu vast dat de groenen aansturen op woordbreuk. Hoewel ze destijds zelf terecht moord en brand schreeuwden bij de niet-uitvoering van het akkoord over de ecotaks, passen de groenen nu dezelfde tactiek toe. De afspraak om ontwikkelingssamenwerking te defederaliseren, moet worden nagekomen. De afspraak is duidelijk: tegen 2004 moeten die delen van ontwikkelingssamenwerking die betrekking hebben op 'de' bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten, naar de deelregeringen worden overgeheveld.'

Collega Roegiers, ik zou dit niet doen als u er niet bij was. Ik doe dit louter om de discussie gaande te houden. Het is niet mijn bedoeling Spirit ervan te beschuldigen af te stappen van bepaalde standpunten. Het is echter nodig om deze regering en om de minister van Ontwikkelingssamenwerking blijvend vast te pinnen op de vroegere standpunten. Daarom is het nuttig om ook in de parlementaire Handelingen nog eens het standpunt te bevestigen dat amper een jaar geleden door de vorige minister van Ontwikkelingssamenwerking naar voren werd gebracht. Mevrouw de minister, mijn vraag is natuurlijk in de eerste plaats aan u gericht.

Voor alle duidelijkheid, ik heb om een welbepaalde reden een vergelijking gemaakt tussen twee dossiers. We zijn gevoelig voor woordbreuk. De periode van de ecotaks heeft aangetoond dat Agalev daarvoor ook gevoelig is.

De voorzitter : De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Mijn uiteenzetting zal zeer kort zijn. De heer Loones heeft immers op zeer loyale en objectieve wijze het standpunt van Spirit verwoord aan de hand van persartikels.

Mijnheer Loones, u zegt dat het gemakkelijk is om zaken in de pers te lanceren, maar nadien niets te doen. Ik denk dat de minister in haar antwoord zal verduidelijken dat de nota, die ze aan de minister-raad heeft voorgelegd, op dit ogenblik geen standpunt van de Vlaamse regering is. In die zin hebben

Roegiers

we de zaken die we in de pers hebben gelanceerd, toch ten dele kunnen bewerkstelligen. Voor het overige verwijs ik naar het antwoord van minister Vogels. Ik kijk ook uit naar de precieze inhoud van het antwoord.

Mijnheer Loones, ik dank u omdat u ons standpunt perfect hebt verwoord.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, we zijn natuurlijk tevreden dat Vlaanderen meer bevoegdheden krijgt ten gevolge van de Lambertmontakkoorden. Ik denk niet dat iemand zich daar tegen verzet. We zijn tevreden dat de Vlaamse overheid meer bevoegdheden krijgt inzake Landbouw, Buitenlandse Handel, enzovoort. We moeten geloven in onszelf. We geloven dat de Vlaamse overheid die bevoegdheden goed zal uitoefenen. We willen ons beter ontplooiën.

Mijnheer Loones, u hebt de naam van mijn partij uitgesproken. Ik zit hier op dit ogenblik als enige vertegenwoordiger. Het zou armzalig zijn indien ik hier niet het woord zou vragen. U weet dat ik altijd mijn mening geef.

We hopen dat ook de kinderbijslag, de gezondheidszorg en zo, Vlaamse bevoegdheden worden wanneer de grondwet wordt hervormd. Er is steeds een beweging gaande om meer bevoegdheden naar de Vlaamse overheid over te hevelen. Iedereen in mijn fractie staat daar achter.

De Lambertmontakkoorden geven ons ook de wettelijke kans om de bevoegdheid inzake ontwikkelingssamenwerking over te hevelen naar de Vlaamse overheid. We mogen die kans dan ook niet links laten liggen. We moeten deze bevoegdheid volledig uitoefenen. Mijn standpunt is dat we er werk van moeten maken. Ik denk toch dat dit duidelijk is.

Mijnheer Loones, ik heb in dit parlement geleerd dat de wet moet worden gevolgd en verdedigd. Deze bevoegdheidsoverheveling is ook een wet. Er moeten geen wetten worden gemaakt als die vervolgens niet worden uitgevoerd. Laten we er dus 100 procent werk van maken.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Ik wil aansluiten bij de heer Moreau. Mijn partij heeft altijd gezegd dat een akkoord moet worden uitgevoerd, of het nu over ecotaksen gaat of over de regionalisering van ontwikkelingssamenwerking.

Mijnheer Loones, u zult het met mij eens zijn dat het principe van regionalisering door de verschillende partijen verschillend wordt ingevuld. Dat is natuurlijk altijd het geval in de politiek. Principesakkoorden worden meestal tegen de ochtend opgesteld in paleizen zoals Lambertmont. Achteraf blijkt dan vaak dat iedereen toch wel net iets anders heeft begrepen omwille van het late uur.

Op 21 januari hebben we in deze commissie voor de laatste keer de regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking besproken. Ik heb toen inderdaad gezegd dat ik nog voor eind januari een nota zou voorleggen aan de Vlaamse regering ten einde een standpunt te bepalen. Dit standpunt is belangrijk met het oog op het definitieve debat in de federale werkgroep, die voor eind januari de lijst en de principes met betrekking tot de regionalisering moest vaststellen.

Ik heb de consensusnota van de Vlaamse werkgroep betreffende regionalisering op 24 januari voorgelegd. Daarbij heb ik ook mijn persoonlijk voorstel, een lijst inzake de over te hevelen bevoegdheden, voorgelegd aan de regering. Dit was echter mijn standpunt als bevoegd minister.

De agenda van de Vlaamse regering van 24 januari werd door elkaar gegooid omdat de interministeriële conferentie diezelfde ochtend uitgelopen is tot na de middag ten gevolge van de problemen omtrent de nachtvluchten van Zaventem. Bijgevolg is de bewuste nota toen niet besproken. Ik denk dat dit nieuws toen door de pers is verspreid.

De inhoud van de voorgelegde tekst is bekend. Ik wil er toch nog even kort op terugkomen. Ik heb de consensustekst van de Vlaamse werkgroep voorgelegd. Eerlijkheidshalve moet ik vermelden dat deze consensustekst uiteindelijk door de meerderheidspartijen is opgesteld. Dit komt omdat CD&V heeft gezegd dat het veeleer een meerderheidsoverleg was dan een overleg met alle democratische partijen. Ik begrijp deze houding. In feite is het voorliggende akkoord tot stand gekomen tussen de meerderheidspartijen.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : Mevrouw de minister, ik denk dat u de situatie heel correct weergeeft. Aanvankelijk hebben we ons constructief opgesteld. We hadden ons ingeschre-

Van den Brande

ven om wel te komen. Op een bepaald ogenblik heb ik echter vastgesteld dat het een puur politieke discussie werd tussen de meerderheidsfracties. Dit is op zich geen probleem. Ik vond echter dat de context was veranderd. Toen zaten we volgens mij in een andere soort discussie en gesprek. Ik meen dat het zelfs ordentelijk en fatsoenlijk was om dit te zeggen. Ik vind dat dit ook in wederzijds respect moest kunnen.

De heer Jan Loones : We hebben telkens gezegd om goed te noteren dat het niet ging om een consensus onder de democratische partijen, maar onder de democratische fracties, waar de N-VA dus nooit vertegenwoordigd was. We hebben daartegen geprotesteerd, maar we hebben dus nooit kunnen deelnemen aan zelfs maar een poging tot consensus.

Minister Mieke Vogels : De uitgangspunten voor ontwikkelingssamenwerking die in die consensus-tekst van de meerderheid naar voren werden geschoven, zouden ook een veel ruimer draagvlak vinden in deze commissie en in het parlement, als we daar verder over zouden praten. Ik wil ze heel kort nog eens opnoemen.

Om te beginnen is er de vaststelling van de politieke wil om in Vlaanderen de facto een actief beleid inzake ontwikkelingssamenwerking te voeren en dus ook echt ontwikkelingssamenwerking als beleid uit te bouwen. Getuige daarvan is het feit dat er tussen 2001 en 2002 een verdubbeling is gerealiseerd van het budget voor ontwikkelingssamenwerking. Ten tweede is er de overtuiging dat de internationale, nationale en subnationale besturen bij kunnen dragen tot en een rol kunnen spelen in de ontwikkelingssamenwerking. Daaruit volgt logischerwijze ook dat Vlaanderen een specifieke rol te spelen heeft.

Ten derde is er de vaststelling dat Vlaanderen de internationale normen met betrekking tot ontwikkelingssamenwerking zoals vastgesteld door de OESO en de millenniumdoelstelling van de Verenigde Naties, onderschrijft. U zult misschien stellen dat we niet anders kunnen, maar het is hoe dan ook toch belangrijk om dat ook duidelijk op papier te zetten. Vervolgens is er de vaststelling dat Vlaanderen de 0,7-percentnorm onderschrijft en zich zal inspannen om die te helpen bereiken. Dit kan gebeuren via een decretaal vast te leggen groeipad.

Ten vijfde moet de defederalisering en het vastleggen van de bevoegdheden gebeuren in functie van

de belangen van het Zuiden. Ontwikkelingssamenwerking moet uitgaan van de prioriteiten die het Zuiden zelf vastlegt en die de lokale dynamiek volgen. De invulling van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking moet op een participatieve wijze gebeuren, met betrokkenheid van het middenveld, dit zowel in het Zuiden als in het Noorden. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking heeft als doelstelling de armoedebestrijding. De ontwikkelingssamenwerking moet ongebonden zijn en moet voldoen aan de algemeen geldende normen zoals complementariteit, concentratie, coherentie, specialisatie en versterking van de capaciteit van het Zuiden. Dit waren de uitgangspunten.

Een tweede belangrijk principe in de consensusnota is dat de overheveling van onderdelen van ontwikkelingssamenwerking moet gebeuren in overleg met de sector, geen schade mag toebrengen aan de kwaliteit van het bestaande en geen volledige exclusiviteit kan behelzen. De sector van de ontwikkelingssamenwerking erkent dat Vlaanderen een rol te spelen heeft. Vlaanderen van zijn kant erkent dat volledige exclusiviteit niet wenselijk is.

Een derde belangrijk principe is dat de overdracht gebaseerd moet zijn op doeltreffendheid, doelmatigheid en duurzaamheid in het Zuiden. Er wordt dus rekening gehouden met het subsidiariteitsprincipe.

Een vierde belangrijk principe is dat een aantal bevoegdheden exclusief kunnen worden toegekend, terwijl voor de resterende bevoegdheden parallelle bevoegdheden worden toegekend. Bij de overhevelingen zullen de daaraan verbonden programmamiddelen en de gerelateerde bestaansmiddelen ook worden overgeheveld.

Tussen het Vlaamse en het nationale niveau zal er worden samengewerkt met betrekking tot een strategie bepaling, een samenwerking tussen de verschillende beleidsniveaus, cofinanciering, evaluatie, uitvoering op basis van gelijkwaardigheid en volledige autonomie van de verschillende bevoegdheidsniveaus. De samenwerking verloopt via de gebruikelijke kanalen, zijnde de interministeriële conferenties. De vertegenwoordiging binnen de internationale organisaties gebeurt op basis van de samenwerkingsakkoorden van 8 maart 1994 voor de Europese Unie, en van 30 juni 1994 voor wat betreft de andere internationale instellingen.

De Vlaamse Gemeenschap moet over een aangepast apparaat beschikken voor het beleidsvoorbereidend werk, de programmering, de identificatie en de evaluatie. De uitvoering moet op termijn bij

Vogels

een agentschap worden ondergebracht. Ook daarover bestond een consensus. De uitvoering van het beleid moet methodologisch onderbouwd worden en onderworpen worden aan de kwaliteitscontrole en -evaluatie, zoals de normen van de OESO dat vooropstellen.

Aangezien men binnen de Vlaamse werkgroep tot een consensus gekomen is wat de meerderheidspartijen betreft, zijn de standpunten en/of voorstellen van de verschillende partijen uiteraard van ondergeschikt belang. Over deze basisuitgangspunten was er een consensus.

Er was geen consensus over de lijst van de bevoegdheden. Dat is uiteraard geen nieuws, want dat heb ik een vorige keer ook al gezegd. Het was niet de opdracht van de Vlaamse werkgroep, maar wel de opdracht van de federale werkgroep, om tot een akkoord te komen. Het is ook de federale overheid die uiteindelijk moet beslissen over de defederalisering. Het was wel de bedoeling van de Vlaamse werkgroep om met een consensusvoorstel – ook met betrekking tot die lijst – naar voren te komen.

In zijn laatste vergadering heeft de werkgroep voorstellen binnengekregen van Spirit en van de VLD, niet van de sp.a en evenmin van Agalev. Uiteindelijk heeft de werkgroep aan de minister gevraagd om de bereikte consensus te vertalen in een nota aan de Vlaamse regering en om zelf een voorstel te formuleren met betrekking tot de lijst. Ik benadruk hier nogmaals dat dit inderdaad een Vogels-lijst of een Agalev-lijst was met betrekking tot ontwikkelingssamenwerking. Het was zeker geen standpunt namens de Vlaamse werkgroep, dus namens de werkgroep van de meerderheidspartijen de facto.

De Inspectie van Financiën heeft uiteindelijk haar akkoord gegeven. Toen u me vorige keer interpeleerde – op 21 januari -, heb ik u het volgende geantwoord: 'Als ik het rapport van de Inspectie van Financiën tijdig heb, programmeer ik de nota voor 24 januari. Anders zal het de laatste week worden'. Het advies van de Inspectie van Financiën en Begroting is tijdig binnengekomen. Ik heb het dus op 24 januari kunnen agenderen. De Inspectie van Financiën heeft haar akkoord gegeven betreffende de consensustekst en de lijst. Het is echter uiteraard geen politieke controle, maar een controle met betrekking tot de financiële implicaties.

De Vlaamse regering kan dus een standpunt innemen, maar kan uiteindelijk geen beslissingen

nemen. De beslissing dient genomen te worden door het federale niveau door middel van een bijzondere wet, waarvoor een tweederde meerderheid nodig is. U weet dat we nog enkele weken verwijderd zijn van de ontbinding van de federale kamer. Het zou nogal 'geloven in Sinterklaas' zijn om te denken dat er aan de vooravond van die ontbinding nog een tweederde meerderheid zou worden gevonden voor een defederaliseringsvoorstel en voor een lijst met betrekking tot naar het Vlaams niveau over te hevelen bevoegdheden.

Ik wil er trouwens ook nog op wijzen dat het Lambertakkoord niet zegt dat alle onderdelen die betrekking hebben op de bevoegdheden van de gewesten en de gemeenschappen overgeheveld moeten worden. Het akkoord spreekt heel duidelijk over 'onderdelen' – zonder voorzetsel – en over 'een' lijst die dient te worden opgesteld. De formulering zelf laat duidelijk nog debatruimte open. Dit kan dus nog op verschillende manieren worden geïnterpreteerd. Daarom ook is men binnen de federale werkgroep niet tot een akkoord gekomen. Het Vlaamse regeerakkoord vraagt dan ook niet dat er alleen maar exclusieve bevoegdheden zouden zijn.

Gezien de huidige politieke situatie denk ik dat het erg moeilijk is om een timing voorop te stellen. Ik denk niet dat het opportuun is om verder aan te dringen, omdat er geen akkoord is op federaal niveau. Het covoorzitterschap van de federale werkgroep – de ministers Vande Lanotte en Michel – hebben tot op heden nog geen rapport en geen lijst voorgelegd aan de federale overheid.

Ook al is er geen akkoord, toch denk ik dat de gevoerde besprekingen – zowel op federaal niveau als vooral ook op Vlaams niveau – inhoudelijk erg belangrijk geweest zijn. Bij een eventuele discussieronde dient men dus niet meer vanaf de start opnieuw te beginnen. Men heeft een duidelijk raamwerk uitgetekend waarbinnen de wil tot defederalisering duidelijk wordt. Dat kader heeft ook de manier duidelijk gemaakt waarop men in Vlaanderen ontwikkelingssamenwerking zal aanpakken.

De Vlaamse regering of individuele partijen kunnen er op aandringen toch nog een beslissing te nemen voor de verkiezingen van 18 mei. We mogen echter niet blind zijn voor de politieke situatie op federaal niveau. Het is weinig realistisch om te denken dat de federale overheid nog beslissingen zal nemen.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : Mevrouw de minister, uw interpretatie van de akkoorden

Van den Brande

reikt verder dan de paars-groene meerderheid. Ik neem dus aan dat dit voor uw rekening is.

Minister Mieke Vogels : Uiteraard.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mevrouw de minister, ik had eventjes een ander antwoord verwacht naar aanleiding van uw opmerking omtrent mijn inleiding. Ik vermoed dat dit de laatste keer is dat ik over deze problematiek interpeleer. Er volgt wel een motie om dit gedrag van de Vlaamse regering aan de kaak stellen.

U zegt dat er een weg is afgelegd. De wil tot regionalisering van de partners in het hele land is nu min of meer geduid. Die wil werd uiteraard geuit bij de Lambertmontakkoorden. Er bestaat inderdaad een discussie omtrent het woord 'de'. Dat betreft inderdaad een fragiel punt.

Ik heb vroeger reeds gewezen op de discussies binnen de voormalige Volksunie. De hier aanwezige aandachtige toehoorders van de Kamer zullen zich dit nog wel herinneren. Ik denk aan enkele voormalige collega's, die nu tot andere partijen behoren, zoals de heer Vankrunkelsven en de heer Borginon, om niet te spreken van de heer Staes, die uiteraard niet op de tribune van de Kamer is geklommen. We hebben toen zo sterk mogelijk beklemtoond dat deze tekst betrekking heeft op alle Vlaamse bevoegdheden en uiteraard ook op Ontwikkelingssamenwerking dat samenhangt met die bevoegdheden.

Dit wordt nu met zoveel woorden bevestigd in de verklaringen van Spirit. Vandaag heb ik van de heer Roegiers vernomen dat Spirit dit dossier heeft geblokkeerd binnen de Vlaamse regering. Ik dank hem voor die verduidelijking. In een persverklaring van 23 januari heeft Spirit nog gezegd dat de delen van Ontwikkelingssamenwerking die betrekking hebben op de bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten tegen 2004 moeten worden overgeheveld naar de deelregeringen.

Er is echter veel meer. De premier heeft zelf een verklaring afgelegd naar aanleiding van de discussie over het woordje 'de' bij de Lambertmontbesprekingen. Ik heb naar deze verklaring reeds verwezen tijdens mijn vorige interpellatie. Ik citeer de premier : 'Vanaf 1 januari 2004 zal Ontwikkelingssamenwerking geregionaliseerd worden in zoverre ze betrekking heeft op bevoegdheden van gemeen-

schappen en gewesten'. Dit is natuurlijk het kernpunt.

Mevrouw de minister, ik begrijp dat er binnen uw partij daarover discussies en problemen bestaan, maar u zult ons ook begrijpen als we dit woordbreuk noemen. We verwijzen naar het dossier van de ecotaksen om die gevoelige snaar van u te raken.

Ik vind het echt godgeklaagd dat de Vlaamse regeringspartijen niet tot die consensusverklaring komen terwijl dit uitdrukkelijk in het Vlaams regeerakkoord staat. Totaal los van de Lambertmontakkoorden bestond er immers reeds een optie om de ontwikkelingssamenwerking te regionaliseren. Ik vind het schandalig dat er nu binnen de Vlaamse regering geen consensus wordt bereikt. Zelfs al weten we dat het politiek totaal onrealistisch is om in dit dossier nog beweging te verwachten voor 18 mei. We weten even goed dat de discussie zal volgen bij de nieuwe federale regeringsvorming. Het is meer dan spijtig dat de huidige Vlaamse meerderheidspartijen er niet in slagen om tegen dan die consensus te bevestigen.

We zullen bijna moeten rekenen op de Waalse regeringspartner. De heer Van Cauwenberghe is op dat vlak duidelijk veel assertiever, wat ons ook niet altijd geruststelt. Misschien zullen we nog op hen een beroep moeten doen om te bereiken wat afgesproken is tussen Vlaamse partijen in het Vlaams regeerakkoord en vervolgens in de Lambertmontakkoorden. Dit is toch godgeklaagd ! De kernpunten zijn exclusieve bevoegdheden en de ruimst mogelijke bevoegdhedenlijst. We zullen hiervan niet afstappen. Uit uw verklaringen begrijp ik dat we niet meer moeten verwachten dat er binnen de Vlaamse regering nog een consensustekst komt of dat er zelfs maar een tekst wordt gestemd. Dit is een afgehandeld dossier. We zullen een motie neerleggen om vanuit het Vlaams Parlement te proberen de Vlaamse regering opnieuw vast te pinnen op haar vroegere standpunten en op het regeerakkoord zodat wat toen al is overeengekomen zo snel mogelijk wordt uitgevoerd.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, aansluitend op wat ik met betrekking tot dit onderwerp heb gezegd, wens ik consequent te zijn en een motie in te dienen.

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Mevrouw de minister, als ik het goed heb begrepen, werd er hier gezegd dat er binnen de meerderheidsfracties een aantal principesakkoorden bestaan. Het is wel merkwaardig dat u in uw inleiding hebt gezegd dat iedereen die principesakkoorden invult naar eigen believen. Elke partij geeft daaraan dus een eigen invulling. Ik hecht niet veel waarde aan de uitgangspunten die u daarvoor hebt geformuleerd. Ik stel dit alleen maar vast en gebruik uw eigen woorden.

Ik stel ook vast dat er omtrent de lijst van bevoegdheden geen consensus bestaat. Bovendien is er geen regeringsstandpunt en dat zal er ook niet komen. Is dit een goede samenvatting ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Uw eerste opmerking is een beetje stout. Over het kaderakkoord bestaat er wel een consensus tussen de Vlaamse partners. Het kaderakkoord laat geen de's en een's weg en is wel heel duidelijk.

Het klopt dat er geen akkoord is over een lijst.

De politieke eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat er voor 18 mei waarschijnlijk geen standpunt van de Vlaamse regering zal worden geformuleerd. Er is immers geen vraag van de federale regering om dit standpunt te formuleren in het kader van een werkgroep onder leiding van minister Vande

Lanotte en minister Michel, die op dit moment stil ligt.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, ik wil mezelf even corrigeren. Ik dien die motie niet in mijn persoonlijke naam maar wel namens de meerderheid in.

De voorzitter : Ik denk dat we uitvoerig de kans hebben gekregen om alle standpunten te confronteren.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Loones en door de heren Moreau, Roegiers, De Ridder, Platteau en Ramon werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.05 uur.*
